

РЕШЕНИЕ

№ 5178

гр. София, 24.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6784** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 26.04.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 106 състав по нахд № 20027/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2202755 от 25.07.2011 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер 1 500 лева, на основание чл.414, ал. 1 от КТ. В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение процесуалните правила и на закона - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Искане се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство – дирекция „Инспекция по труда” – С., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на СРС е законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1

АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Налице са посочените в жалбата касационни основания - съдът не е изяснил всестранно и пълно фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, с което е допуснал нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал.1, т.2 НПК вр. чл. 348, ал.3, т.1 и т.2 НПК.

С процесното НП на касатора е наложена имуществена санкция за извършено нарушение по чл. 128, ал.2 от КТ, съгласно който работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства районният съд е приел, че [фирма], в качеството му на работодател е извършил нарушение на чл. 128, т. 2 КТ, като не е изплатил дължимото трудово възнаграждение за м. декември 2010 г. на служителя С. Ш..

Въззивният съд е направил фактически установявания и е изложил мотиви, без да обсъди представените от жалбоподателя (във въззивното производство) писмени доказателства и направените от него възражения, основаващи се на тези доказателства. С жалбата срещу НП от [фирма] са представени искова молба от С. Ш. срещу [фирма], с която се иска отмяна на заповед от 09.02.2011 г., с която е прекратено трудовото му правоотношение с ищеца; писмен отговор от [фирма] на подадената искова молба, с който е предявен и инцидентен установителен иск за обявяване на трудовия договор, сключен с Ш. за недействителен; определение от 17.08.2011 г., постановено по гр.д. № 14962/2011 г. по описа на СРС, II ГО. Така представените писмени доказателства и направените въз основа на тях възражения от [фирма] не са обсъдени от районния съд и съответно не са взети предвид при формиране на правните изводи относно законосъобразността на обжалваното НП, с което СРС е допуснал нарушение на процесуалния закон. Представените писмени доказателства сочат на наличие на съдебен спор между работодателя [фирма] и работника, чието възнаграждение не е било платено, вкл. и относно валидността на сключеното между страните трудово правоотношение. При изрично позоваване на посочените писмени доказателства съдът е следвало да обсъди същите и да изложи мотиви доколко кредитира тези доказателства, както и мотиви относно това приема или не същите за относими към правния спор.

Същевременно, в хода на производството пред настоящата касационна инстанция, касаторът е представил допълнителни писмени доказателства, както следва: решение от 10.04.2012 г., постановено по гр.д. № 14962/2011 г. по описа на СРС, ГО, 64 състав, с което е обявен за недействителен трудовият договор, сключен между [фирма] и С. Ш., влязло в сила на 26.04.2013 г.; решение от 11.03.2013 г. на СГС, ГО, IVa състав по гр.д. № 9208/2012 г., с което е потвърдено решението от 10.04.2012 г., постановено по гр.д. № 14962/2011 г. по описа на СРС. С [чл. 220 от АПК](#), приложим в настоящето производство по силата на препращащата норма на [чл. 63 от ЗАНН](#), е установена забрана за фактически установявания, съгласно която касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. С оглед на тази забрана, писмените доказателства представени в настоящото производство не следва

да бъдат обсъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал.2, т.1 и т.2 АПК обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато на друг състав на СРС с указания по чл. 224 АПК за пълно изясняване на фактическата обстановка чрез обсъждане на представените в хода на въззивното производство и пред настоящата инстанция писмени доказателства. При постановяване на новото решение съдът е длъжен да обсъди становищата на страните, доводите, изложени в жалбата, събраните по делото доказателства и да формулира краен извод относно законосъобразността на обжалваното НП.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.04.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 106 състав по нахд № 20027/2011 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, при изпълнение задължителните указания по чл. 224 АПК, дадени с настоящото решение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.